

{loadposition mushayro}

હથભિજન વનિા, દુખદથિા સંસાથ્નો પાટ ન આવે,
જડુધ્ધિ ધિજીવ, સંતવનિા શુધ્ધિ ધમથ્ગા કોણ ખતવે
તેં અનેક વાટ અવતટ ઘ્ણ, બહુ કમ ત્થા કોઠાટ ભ્ય
અઘ ધ ત્થા અંબટ કચ

તું ઝાડ પહાણ જડ થુપે થ્હયો, તેં શીતવૃષા બહુ તપ સહયો
તથે કલેશ કોણે નવ જાય કહયો
ફ્યો ચટ ખાણ લક ષ ચેથશી, થ્યો જળચ સ્થાચ નભ્વાસી
મયાંધ્મથે ન શક્યો નાસી

પામ્થો મ્નુષ્ચ દેહ તેમં ન મ્થા, ધ્મધમ પુત્ ટ પથ્વિાટ ઘણા
હવે ગાઘ લે ગુણ ગોવદિ ત્થા
કહે પંથિત ચેતિલે પંથિત યણી, વું જનમ મ્થણનું દુખ જાણી
શું સૂતે છે આળસ આણી.

...{jcomments on}